

Fa poc que les planes dels periòdics anaven plenes d'informacions anunciant reunions, gestions i declaracions d'alguns senyors que propugnaven per enteses, mes o menys disimulades amb Franco per realitzar uns pretesa transmissió de poders "pacíficament". Fa dies que no tenim noves d'aquestes maniobres. Sembla que s'han esfumat. Com que no han pogut arrossegar a les forces patriotes i antifranquistes a la seva posició apartant-les de la lluita! Segurament esperen millor oportunitat per "salvar" Espanya d'allò que ells diuen "horros d'una segona guerra civil"... es a dir, salvar els falangistes de la justícia popular. Quan els falangistes assassinaven als patriotes, i ara mateix segueixen fent-ho, aquests senyors no moguren ni un dit per impedir-ho. Ah, pero si es tracta dels amics de Franco, això ja es una altra cosa...

SENYERA

per la unitat combatent de la joventut catalana.

NUM. 7

MEXIC D.F. 25 DE DESEMBRE 1944.

10 CTVS.

El cap d'una força de guerrillers actuant en terres catalanes deia l'altra dia a un corresponal del periòdic radical francès "L'Aurore" que l'entrevistà a la frontera: "Espanya serà una veritable República amb un govern elegit pel poble".

Aquest guerriller, modest i heroic combatent de la llibertat de la nostra terra interpreta justament el pensament de la immensa majoria del poble. Amb la seva actuació dona la norma a seguir per tots els veritables antifeixistes i patriotes: combatre sense repòs per alliberar la nostra terra d'invasors i de botxins, de Franco i dels seus falangistes, i que després el poble pogui, lliurement i sense ingerències estranyes, dir la seva paraula i elegir les persones que deuen regir els seus destins.

La Unitat que necessita la Joventut Catalana

EDITORIAL

En els moments presents, quan els destins de Catalunya estan en joc, el paper i els deures i responsabilitats de les noves generacions s'accentuen encara més. Davant nostre, la vida plena s'obra i tenim llargs anys de vida i esperances i ambicions. Esperem i desitgem un futur que doni satisfacció als nostres anhels, un règim de llibertat i progrés, on trobem plasmats en vives realitats les aspiracions que ahir foren dels nostres pares i avui nostres; una Catalunya lliure i feliç, un règim democràtic on poder expressar lliurement les nostres opinions i propugnar per aquelles solucions que creiem més adients.

Es clar que per aconseguir això, cal lluitar. Uns ho ferem amb les armes a la mà quan la nostra Guerra d'Alliberació Nacional. Altres, per la seva poca edat, si bé no poderen participar en aquelles glorioses batalles, les recorden vives i punyents. Aquella lluita no ha acabat. Ara, amb noves forces i empena, els pobles hispànics, i en un dels primers llocs Catalunya, s'apresten a donar la batalla decisiva, capaç d'enderrocar Franco i el seu règim criminal. Al costat del poble, i posant totes les seves energies en l'empresa, els joves de Catalunya juguen un paper que deu ésser, i n'estem segurs serà, factor importantíssim en l'alliberament de Catalunya, com en totes les grans gestes nacionals de la nostra història, la joventut ha sabut fer-ho.

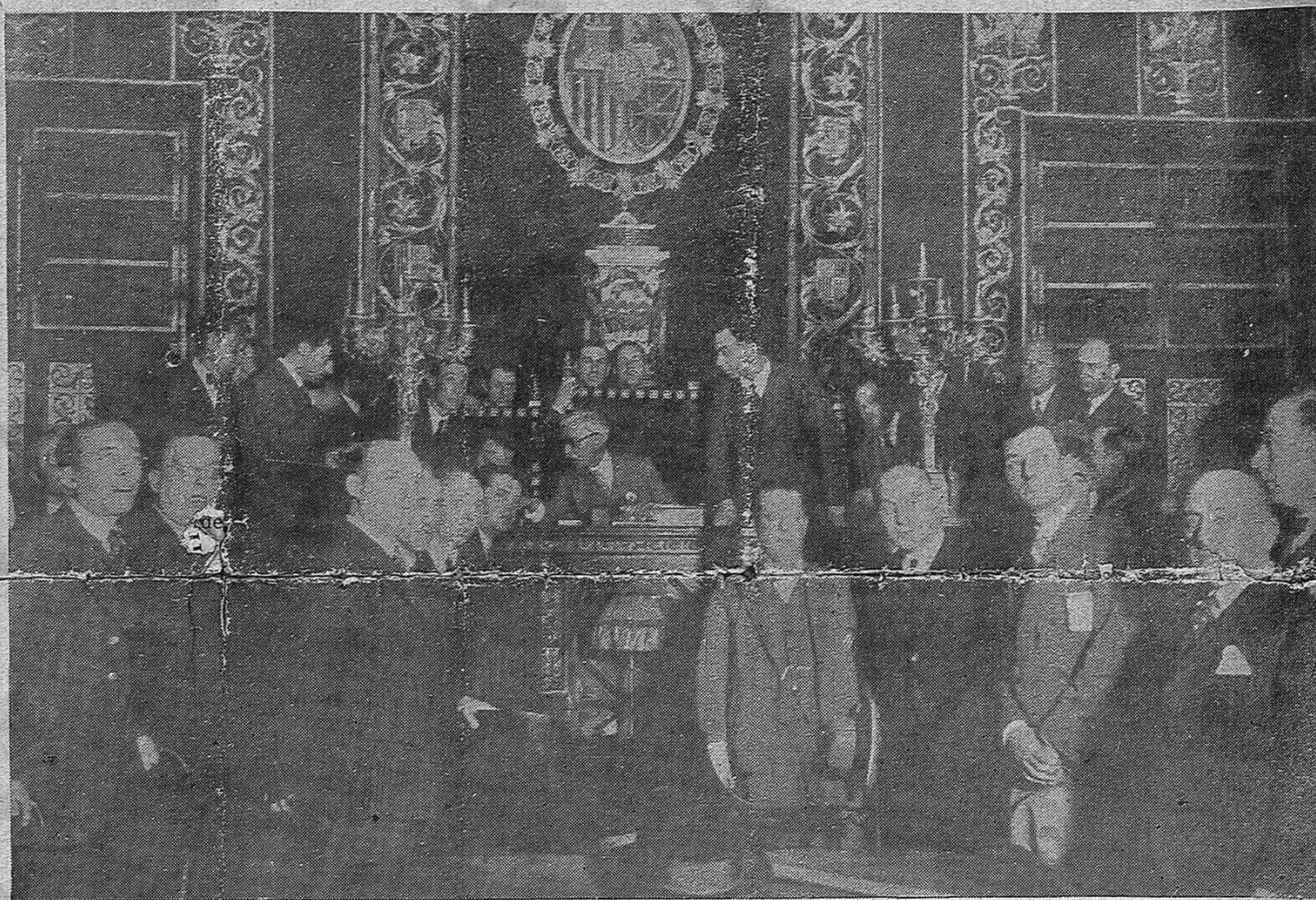
Si volem viure, si volem que tots els esforços fets a la terra catalana no siguin endebades, necessitem coordinar les nostres accions, units en un monolític front de lluita patriòtica, marxar decididament pel camí del nostre recobriment nacional, foragitant de la terra catalana a Franco i el seu règim.

Aquest desig fou el que impelí a L'ASSEMBLEA DE LA JOVENTUT "PER CATALUNYA" a adreçar el MISSATGE A LA JOVENTUT DE CATALUNYA, assenyalant quins són, al nostre entendre, els punts bàsics per una complerta entesa de tots els joves catalans patriotes, en el desig d'alliberar la nostra terra. Aquest fou també el pensament que guià a L'ASSEMBLEA "PER CATALUNYA" al constituir "JOVES CATALANS A MEXIC" i aprovar un programa, resumit en nou punts bàsics.

Aquest programa -àmplies bases d'unitat juvenil - és compatible amb qualsevol ideologia o pensament polític antifranquista. Creiem que val la pena glosar, encara que sigui breument, alguns dels seus punts essencials.

Qui és el culpable de la terrible situació per la qual travessa avui la nostra terra? La resposta ens diu el camí a seguir: Franco i el seu maleit règim han portat els pobles hispànics a la misèria i a la desesperació. "CONTRA ELL, TOTS ELS QUE SOFREIXEN", aquest és el nostre crit de combat i el nostre programa d'unitat. Unitat combatent de tots els joves catalans, dels que resideixen a Catalunya i dels que estem lluny d'ella. Els primers, sentint sobre les seves espatlles el pes falangista, ja fa temps que ho han comprès, i en conseqüència han procedit, forjant la seva unitat en multitud d'organismes juvenils combatents, a les fabriques, al camp i a les barriades, a l'Exèrcit franquista i incorporant-se a les guerrilles i als grups de sabotejadors. Aquesta unitat combatent dels joves, aglutinada en centenars d'organismes de lluita, és i serà garantia de que la victòria i la llibertat per la que tants joves han donat la vida no ens serà ni escamotejada ni regatejada.

(Passa pag. 2)

En aquests dies de Nadal fa 11 anys que el Primer President de la Generalitat de Catalunya, en Francesc Macià deixava d'existir. La seva vida i la seva obra quedaràn en el cor de tots els catalans per sempre més. Fou l'home patriota i abnegat, que dedicà tota una vida al servei de Catalunya i dels ideals de llibertat. Per Catalunya treballà arreu on es trobà, sobre la terra pàtria o a l'exili, i tots recordem el seu viatge per terres d'Amèrica en busca dels cabals i de l'ajut necessari per l'intent de Prats de Molló, que si bé no reixí, jugà un paper important en la mobilització del poble català per enderrocar la Dictadura. El seu exemple deu ésser guia i senyera de tots els catalans en aquests moments, quan el destí de la nostra terra s'està jugant. Imitem-lo i femnos dignes de "L'Avi" com l'anomenarem en senyal de respecte i devoció. En aquesta foto el veiem presidint la primera reunió oficial de la República al Saló de Sessions de la Generalitat de Catalunya.

FINS A FIGUERES

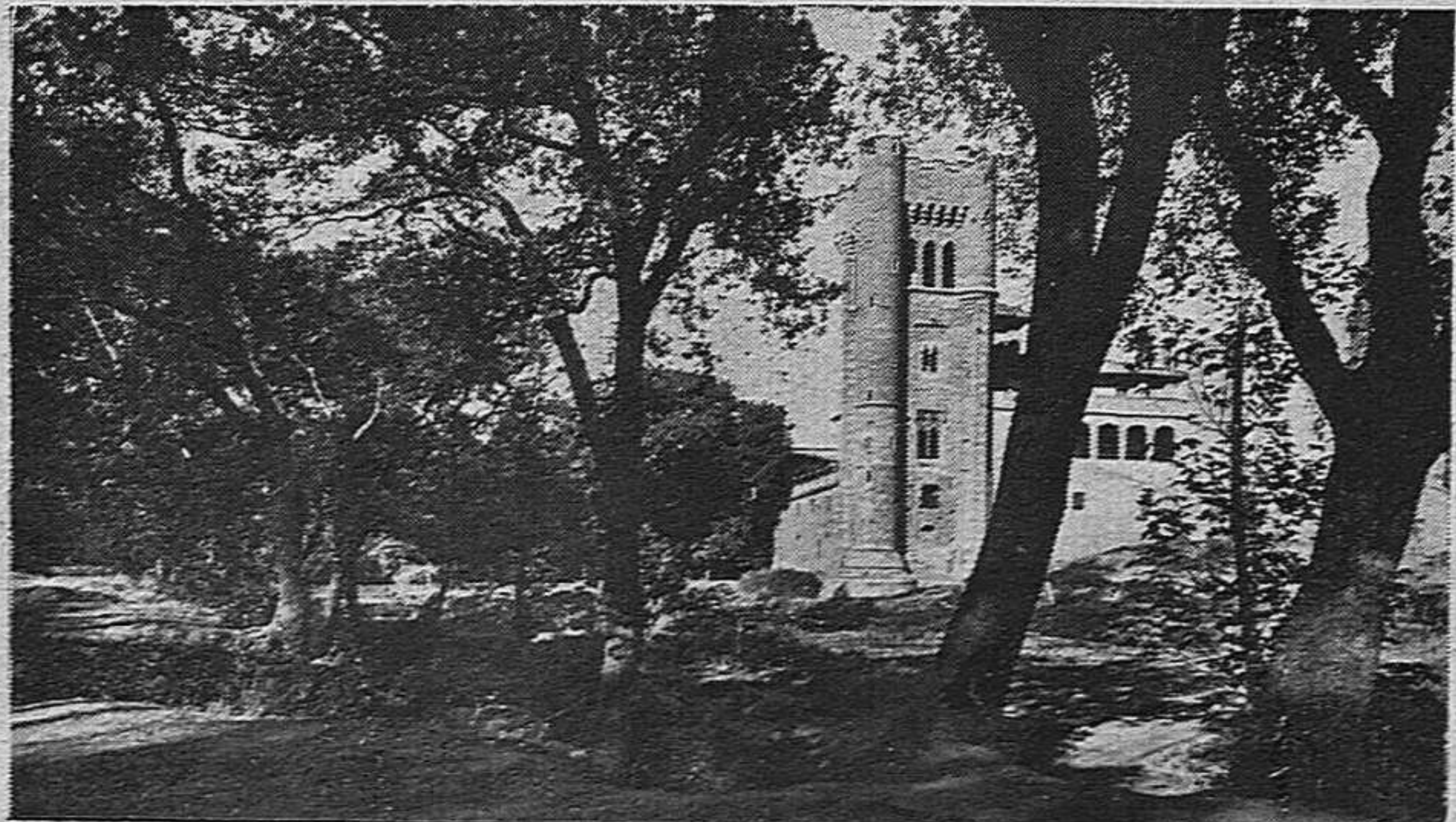
Quan l'alliberació de França, la premsa donà gran bombo a una suposta invasió de Catalunya per part de guerrillers espanyols combatents de les F.F.I. La realitat, no obstant, fou una altre: foren operacions de tanteig per part de les forces guerrilleres que sempre han estat en territori català i que hi segueixen.

En alguns casos, no obstant, alguns grups de guerrillers espanyols de França es proposaren tasques concretes i passaren la ratlla, retornant després a França. Aquest es el cas dels que arribaren a Figueres. El relat que segueix, extret d'una lletra arribada de França d'un jove català, — del que coneixem el nom, però que no el podem donar per motius ben comprensibles — relata aquest fet.

"El moment per tots esperat es feu una realitat. L'ordre ens arribà i després de caminar uns Kilometres pels Pirineus francesos, posarem peu a la nostra volguda Catalunya. Els nostres cors marxaven un xic depressa, no pel perill que corriem, sinó per la forta emoció rebuda al poder contemplar i palpar la nostra terra. Cadascú de nosaltres hauria volgut arribar fins el seu poble, fins a casa seva, al seu lloc de treball, per tal de poguer parlar amb els seus amics, dils-hi: Si, Tornarem! Però la nostra tasca era concreta i tenia per objectiu

Figueres. Guiats per excelents coneixadors de la comarca gironina, fills de la terra en que ens trobàvem, cautelosament ens acostarem a l'objectiu. Les hores caminades eren insentibles davan l'afany de ficar-nos Catalunya endins. A la fi ens trobarem a les afores de Figueres; prenguerem una mica de repòs i el nostre cap ens donà les darreres instruccions. Al apuntar el dia, el plà que ens assenyalaren fou complert al peu de la lletra. Arribarem a la presó, alliberarem els presos "despatxant" a quan falangista s'ens posà a tret. A d'altres els agafarem de presoners. Un cop la

nostra misió fou complerta, ens anarem reunir al lloc ja anteriorment previst per tal de marxar altre volta cap a França; la nostra engoixa no es pot descriure, al tenir que caminar vers terra francesa. Havíem complert. Però haguéssim volgut continuar el combat fins a la fi. Però no hi havia més remei que obeir les ordres donades. I d'aquesta forma arribarem altre volta a França d'on t'escric aquesta lletra, amb l'esperança de que la pròxima te l'escriuré d'allà, on voldries tú estar també, de CATALUNYA".

SABADELL. Con Feu. Escenari de múltiples manifestacions juvenils.

CANT EN LA MORT I RESSURRECCIO DE LLUIS COMPANYS

Per PABLO NERUDA

Poeta: Hoy dejamos nuestro verbo, mediterráneo y sonoro, para directamente penetrar en tu alma, grandiosa como un templo de bóveda infinita. En tu poema a nuestro Lluís Companys, hay sangre ardiente y generosa, poeta. Hay fuego en las palabras que te inspiró el recuerdo de nuestro mártir. Tu magia, poeta, transformó la luz catalana en palabras, en flores inmarcesibles puestas con mano trémula, emocionada, en la inmensa herida de nuestra Catalunya, crucificada en el nuevo Gólgota, Montjuich. El poderío de tu poesía ha hecho resonar en el ámbito universal los lamentos de nuestra tragedia.

Por tu nùmen el mundo participa de nuestro dolor. Y cuando creíamos que las lágrimas para siempre habían quedado prisioneras en nuestro lazaredo corazón, tú has logrado hacerlas llegar, pausadas y silenciosas, a nuestros ojos, cansados de contemplar tanta miseria y tanto egoísmo. Gracias, poeta. Un día tú y nosotros, los catalanes todos, juntaremos nuestro silencio, más amenazador que ningún grito de rebeldía, en la tierra donde de tiempo inmemorial resuenan, para los hombres que merecen y saben serlo, himnos de libertad.

J. Navarro Costabella.

Quando por la colina donde otros muertos siguen vivos, como semillas sangrientas y enterradas creció tu sombra hasta apagar el aire y se arrugó la forma de la almendra nevada y se extendió tu paso como un sonido frío que caía desde una catedral congelada, tu corazón golpeaba las puertas más eternas: la casa de los muertos capitanes de España.

Joven padre caído con la flor en el pecho, con la flor en el pecho de la luz catalana, con el clavel mojado de sangre inextinguible, con la amapola viva sobre la luz quebrada, tu frente ha recibido la eternidad del hombre entre los enterrados corazones de España.

Tu alma tuvo el aceite virginal de la aldea y el áspero rocío de su tierra dorada. Todas las raíces de Catalunya herida recibían la sangre del manantial de tu alma, las grutas estelares donde el mar combatido deshace sus azules bajo la espuma brava, y el hombre y el olivo duermen en el perfume que dejó por la tierra tu sangre derramada.

Deja que rumbo a rumbo de Cataluña roja, y que de punta a punta de las piedras de España, poseen los claveles de tu viviente herida y mojen los pañuelos en tu sangre sagrada, los hijos de Castilla que no pueden llorar porque eres en lo eterno de piedra castellana, las niñas de Galicia que lloran como ríos los niños gigantes de la mina asturiana, todos, los pescadores de Euzkadi, los del Sur, los

(que tienen) otro capitán muerto que vengar en Granada, tu patria guerrillera que escarba el territorio encontrando los viejos manantiales de España.

Guerrilleros de todas las regiones, salud, tocad, tocad la sangre bajo la tierra amada; es la misma caída por la extensión lluviosa del norte y sobre el sur de vuestra abrasada: atacad a los mismos enemigos amargos levantad una sola bandera iluminada; ¡unidos por la sangre del capitán Companys que se juntó en la tierra con la sangre de España!

CATALUNYA A AMERICA

A COLOMBIA

Els Jocs Florals pel 1945

Hem rebut la nova de que s'ha format ja a Bogotà (Colòmbia) la Comissió Organitzadora de la Gaia Festa dels Jocs Florals per de tal preparar-la celebració dels mateixos en el LXXXVII any de la seva restauració i cinquè de la seva celebració a Amèrica.

La Comissió Organitzadora del Jocs Florals de la Llengua Catalana pel 1945 ha quedat constituïda pels següents nacionals: President, Dr. Antoni Triest-Pujol; Vice-President, Lluís Salat i Guals; Secretari, Josep Vilarrubia; vocals, Ramon Noguer i Vilarasau, Ramon Prats, Joaquim Pou i Joan Busquets i Baró.

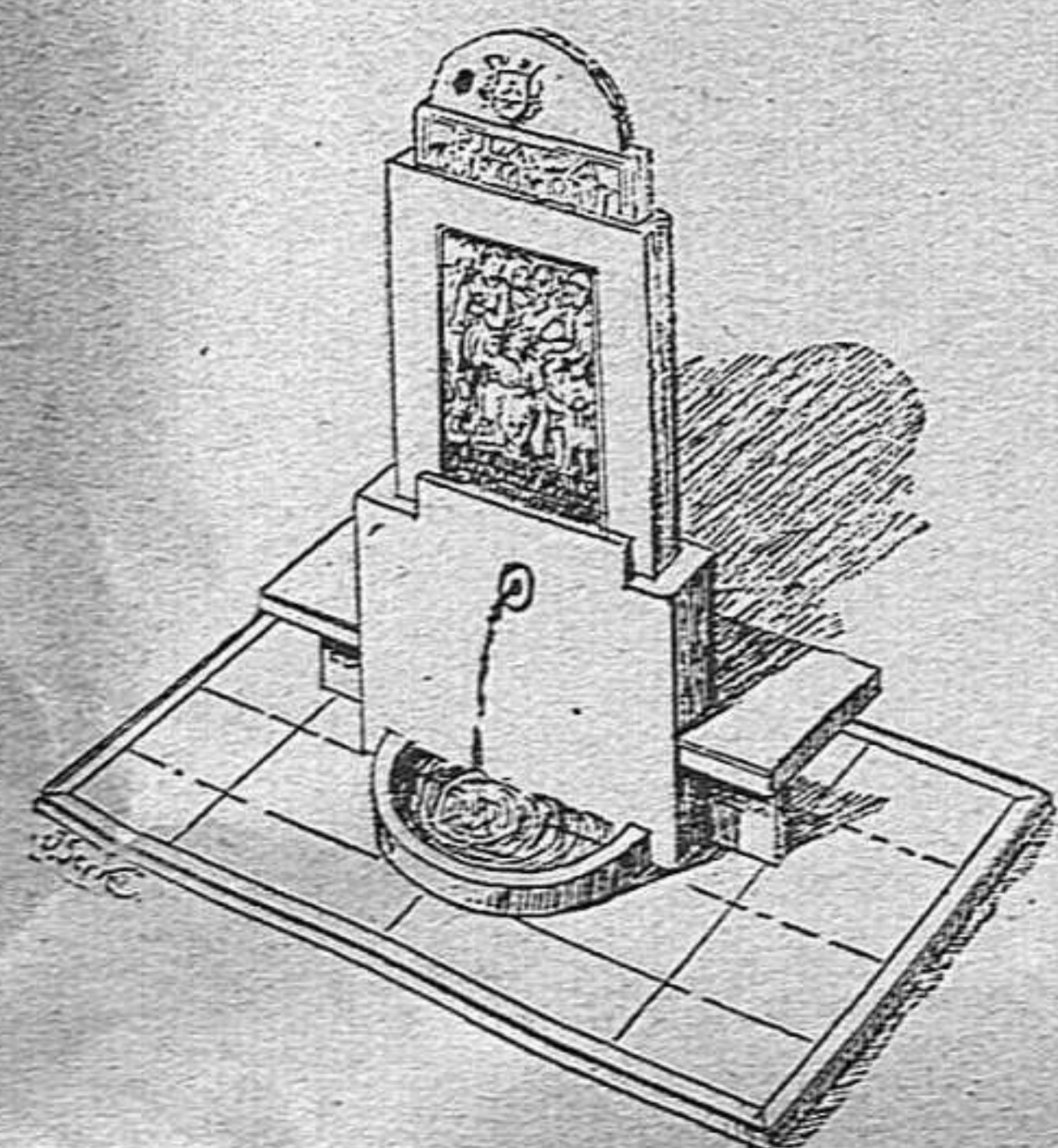
No obstant les dificultats econòmiques

amb que s'ha trobat la Comissió Organitzadora, aquesta ha emprat la tasca amb tota l'activitat necessària i els resultats són fins al moment, falaguers, ja que entre els medis intel·lectuals i polítics colombians han trobat magnífica col·laboració.

"Volem, però, fer resaltar — diuen en una lletra els components de la Comissió Organitzadora — que interessa a tots els catalans que aquests jocs, possiblement els darrers que es celebraran en terres estranyes, tinguin el màxim esplendor possible i demostrin al món que la veu de la Pàtria és viva i present, malgrat el mutisme forçat que sofreix Catalunya".

A L'URUGUAY

Homenatge al President Companys a Montevideo

Accedint a la petició dels catalans residents a l'Uruguay, les autoritats d'aquest país han acordat perpetuar la memòria del nostre President Màrtir donant el seu nom a una Plaça de Montevideo. El catalans allí residents han contribuït amb les despeses de la construcció d'una font per la mateixa Plaça, projecte del nostre compatriota Joan Serra i que ha estat inaugurada el passat mes d'octubre amb representacions dels catalans de Buenos Aires i diferents actes i festes com han estat conferències, emissions radiofòniques, una exposició d'art català, concerts de música catalana i recitals de poesies.

A XILE

Recordant l'onze de Setembre

Amb motiu del 230 aniversari d'aquell Onze de Setembre memorable en que el poble de Barcelona al costat de "La Coronela" i de les milícies populars, comandat per Casanova i Villarroel deturava les impetuoses embranzides de les forces invasores del Duc de Berwick, s'han celebrat diversos actes i manifestacions a Santiago de Xile, entre els que volem destacar la crida que l'Agrupament Jovenil "Catalunya" feu, recordant aquella data senyera dels catalans, i cridant a tots els joves catalans emigrats a unir-se per contribuir a l'aixafament de Franco i Falange.

En un acte commemoratiu on hi prengueren part representants de tots els grups i forces dels catalans allí exilats, el Quadre Escenic del dit Agrupament Jovenil "Catalunya" representà amb molt èxit la comèdia d'Angel Guimerà, "La Baldirona", éssent molt aplaudit i felicitat pel nombros públic present.

Les nostres felicitacions als joves de Xile per les seves encomiables activitats.

Manifest de la JOVENTUT COMBATENT a Franca als joves de l'interior

JOVES ESPANYOLS:

No defalliu ni sol moment en les tasques de la vostra preparació per a la lluita. A les presons, als camps de concentració, formeu tot seguit els grups d'alliberació. Transformeu els Batallons de Treball en Batallons de Guerrillers. Guerra sense treva arreu, contra els falangistes. Caps de les presons, de camp de Concentració, de batallons de treball: teniu a les vostres mans la vida dels millors patriotes. Guardians i vigilants de camp, no participeu en les vexacions a que estan sotmesos els nostres companys. Doneu-los-hi informacions, proporcioneu-los-hi els nostres periòdics: "Joventut", Reconquesta de Espanya", "Mundo Obrero", "El Socialista". Feu-los-hi arribar el manifest i propaganda de la Joventut Combatent i de la Junta Suprema d'Unió Nacional. Seguiu l'exemple dels qui escoltant un convoi de presos que es dirigia a Santiago de Compostela s'uniren als guerrillers. Doneu-los-hi informació i tot l'ajut que pugueu. Prepareu-vos a obrir les portes de les presons i a incorporar-vos amb ells, amb totes les vostres armes, a les guerrilles. "JOVENTUT COMBATENT" us dona la missió de fer arribar a tots els nostres presos aquesta crida.

Funcionaris dels jutjats, demoreu els expedients. Podeu amb la vostra tasca disminuir les tortures dels nostres presos i alliberar-los de les amenaces que sobre ells penjen. Teniu l'exemple d'un empleat d'un Jutjat de Còrdoba que feu desaparèixer els noms d'unes llistes i així els apartà de la venjança falangista.

Serem inexorables amb els qui no estiguin a l'alçaria de l'heroisme que la nostra lluita exigeix. Dificulteu els expedients de la pena de mort. Milloreu la seva situació proveïent de queviures als nostres presos. Que la vostra estima vers ells es tradueixi en visites, cartes, apoi sense reserves a llurs familiars i els seus infants. Mostreu així el vostre odi als franco-falangistes.

Sabem dels vostres sacrificis i dels vostres sofriments, joves que resteu a les presons, però no hi ha muralla suficientment espessa per emmurallar els vostres crits d'odi contra els qui camà!

espasa de la justícia del nostre poble.

L'hora de la insurrecció nacional ha tocat, i sota la direcció de la Junta Suprema d'Unió Nacional, el poble lluita ja, i molt aviat, vosaltres que us heu mantingut forts i fermes davant l'enemic, sereu alliberats. Les paraules desencorajadores que poden fer arribar a vosaltres, que serveixin tan sols per augmentar el vostre esperit de lluita i el vostre odi als falangistes.

Que cada jove espanyol sigui l'antorxa, el foc que cremi als assassins falangistes. Que ni un jove més sigui torturat. Obreu amb audàcia i energia i obriu les portes de les presons i camps de concentració als nostres germans que allí sofreixen l'opressió i la tirania dels seus botxins.

Joves! Us cridem a la lluita, al combat, a aixafar als botxins del poble i fer sentir el pes de la nostra justícia sobre aquests assassins. Avui quan sobre les terres de França s'ibrien ja les presons, quan ja oneja la bandera tricolor, símbol de la llibertat, quan la fera falangista es veu acorralada arreu, quan toca el clari de la victòria, la JOVENTUT COMBATENT, a les ordres de la Junta Suprema, fa sentir la seva veu com el clari que crida al combat per la llibertat i la independència de la nostra estimada Pàtria.

SENYERA

ORGAN DE "JOVES CATALANS A MEXIC"

REDACTOR CAP:

Manuel M. Roca.

REDACTORS:

Carmen Merino; Antoni Carreté P.; Josep Palomar; Antoni Ordoñas; Albert Massó; Joan Ramon Francés; Jaume F. de Soto.

ADMINISTRADOR:

Miquel J. Blanes

Versalles, 50. MEXIC D.F.

Registrado como artículo de 2a. clase en la Administración Central de Correos, el 7 Agosto 1944.

PUBLICACIO QUINCENAL

Tota la correspondència a nom del Redactor Cap.

La Unitat que necessita la ...

(Vé pag. 1)

Per enderrocar el règim imperant cal una lluita aferriada i sense misericòrdia, perquè l'enemic és despiadat i no en té. En aquesta lluita, els nostres aliats naturals són els joves dels altres pobles hispànics, tota vegada que ells, igual que nosaltres, sofreixen els rigors d'un règim que els hi ha estat imposat i contra el qual lluiten arreu.

L'esdevenidor és de la joventut, de les noves forces que neixen i es desenvolupen. Però aquest esdevenidor hem de conquerir-lo i forjar-lo lo pel nostre propi esforç, sense esperar que ningú ens el regali, perquè tampoc el volem així, hipotecat i minimitzat. De nosaltres depèn, de tots els joves catalans i de la nostra actitud, escurçar o allargar el martiri de Catalunya. Cal unir-se i combatre al costat del poble català que en les seves mans fermes tremola la nostra barrada ensenya; en les noves generacions deu trobar aquest un ferm company de lluita, decidit, entusiasta i disciplinat, capaç de marxar al seu costat en l'assalt proper contra el règim franquista.

Lluitant i laborant per una República Democràtica on les aspiracions i els drets de la joventut trobin un lloc d'expansió i on les nostres justes reivindicacions i els nostres drets siguin respectats, podem i debem unir-nos també a l'emigració, seguint l'exemple dels joves de Catalunya, per ajudar-los i contribuir amb la nostra participació a la gran empresa nacional d'acabar amb el franquisme. Després, alliberada Catalunya, tothom podrà expressar les seves particulars opinions i laborar, dintre d'un règim democràtic, per l'adopció d'allò que ell cregui més adient. Però ara, qüestió prèvia a tota realització, per mínima que sigui, és enderrocar Franco, donar al nostre poble l'oportunitat de dir la seva paraula, que en definitiva és la que compta.

Aquest camí, el de la unitat més àmplia, unitat combatent seguint l'exemple i la direcció dels joves de Catalunya, és la que propugnà la CONFERENCIA DE LA JOVENTUT "PER CATALUNYA". Per la seva realització i aplicació "JOVES CATALANS A MEXIC" s'ha constituït i treballa.

Bibliografia

PUBLICACIONS PERIODIQUES CATALANES A MEXIC

Es proposa d'aquesta secció mantenir al corrent als nostres lectors de tota mena de publicacions catalanes, i d'aquelles no catalanes d'interès, que s'editen a Mèxic i al Continent Americà. Comencem avui amb una recopilació de les publicacions periòdiques catalanes més importants a Mèxic.

LA HUMANITAT. Fundador Lluís Companys. Editor Martí Rouret. Publicació mensual de caràcter polític. Redacció: Av. Uruguay, 59. Mèxic D. F.

CATALUNYA. Redactor Cap: S. A. Güell. Publicació quinzenal de quatre pàgines i de caràcter polític; Redacció, Rosales 2, 1-3.—Mèxic D. F.

EL POBLE CATALÀ. Portantveu de Comunitat Catalana de Mèxic. Administrador Ramon Peypoch Mani. Publicació mensual de quatre pàgines i de caràcter polític. Administrador: Av. Uruguay, 49. Mèxic D. F.

LLIGAM. Butlletí d'Informació de la U. G. T. de Catalunya. Editor Josep Moix. Publicació mensual de quatre pàgines i de caràcter sindical. Redacció Guillermo Prieto, 124. Mèxic D. F.

CATALONIA. Portantveu del Patronat d'Ajut als Patriotes Catalans. Cap de Redacció: F. Bertran Amatell. Publicació mensual de vint pàgines. Revista en llengua castellana de propaganda d'ajut i solidaritat.

QUARDENS DE L'EXILI. "Editat per un grup de Catalans, Valencians i Balears". Publicació mensual de setze pàgines. Gerent: Joan Sales. De caràcter polític-literari. Redacció: Colima 10. Coyoacán D. F.

JULIOL. Portantveu de la Delegació del C. E. de les J. S. U. de Catalunya. Publicació mensual d'una pàgina de caràcter polític juvenil. Redactor: Josep Palomar. Redacció Madrid, 3. Mèxic D. F.

LLETRES. Revista literària catalana, publicació mensual de vint pàgines i de caràcter literari. Redacció Av. Nuevo León 125-305. Mèxic D. F.

REVISTA DE CATALUNYA. Portantveu de la Fundació Ramon Lluís. Direcció: Consell de la Fundació. Publicació trimestral de dues-centes pàgines i de caràcter cultural. Redacció 5 de Mayo, 32. Mèxic D. F.

En el proper número de SENYERA examinarem algunes d'aquestes publicacions i donarem la relació d'altres que hi manquen.

Preguem a les publicacions catalanes que s'editen a Mèxic vulguin enviar-nos una col·lecció de les seves edicions i periòdicament les que vagin sortint a la llum. Per la nostra part amb molt de gust els enviarem el nostre periòdic i tindrem a la disposició dels nostres amics i lectors les col·leccions que arribin a la nostra redacció.

Les Guerrilles Actuen

"RADIO TOULOUSE", en la seva emissió del 24 d'Octubre passat, comunicà el següent fet sobre les accions de les forces guerrilleres a Catalunya: "Els guerrillers han atacat la Caserna de la Guàrdia Civil a Vic.

Un camió de l'Exercit franquista ha

estat atacat a Girona per les forces de les guerrilles".

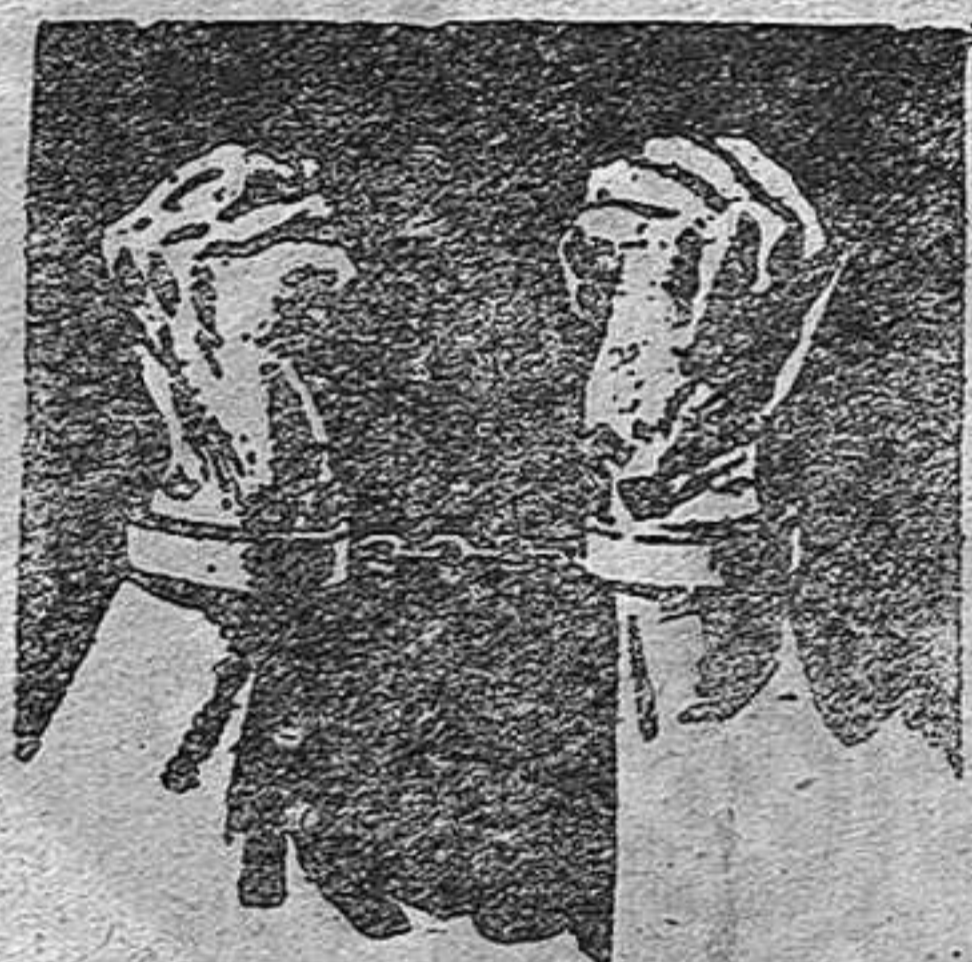
Dues noves molt curtes, perquè el Cable no permet més, però plenes d'heroisme, preludi dels grans combats que s'acosten per l'alliberació de Catalunya i Espanya sencera.

Metodes Falangistes

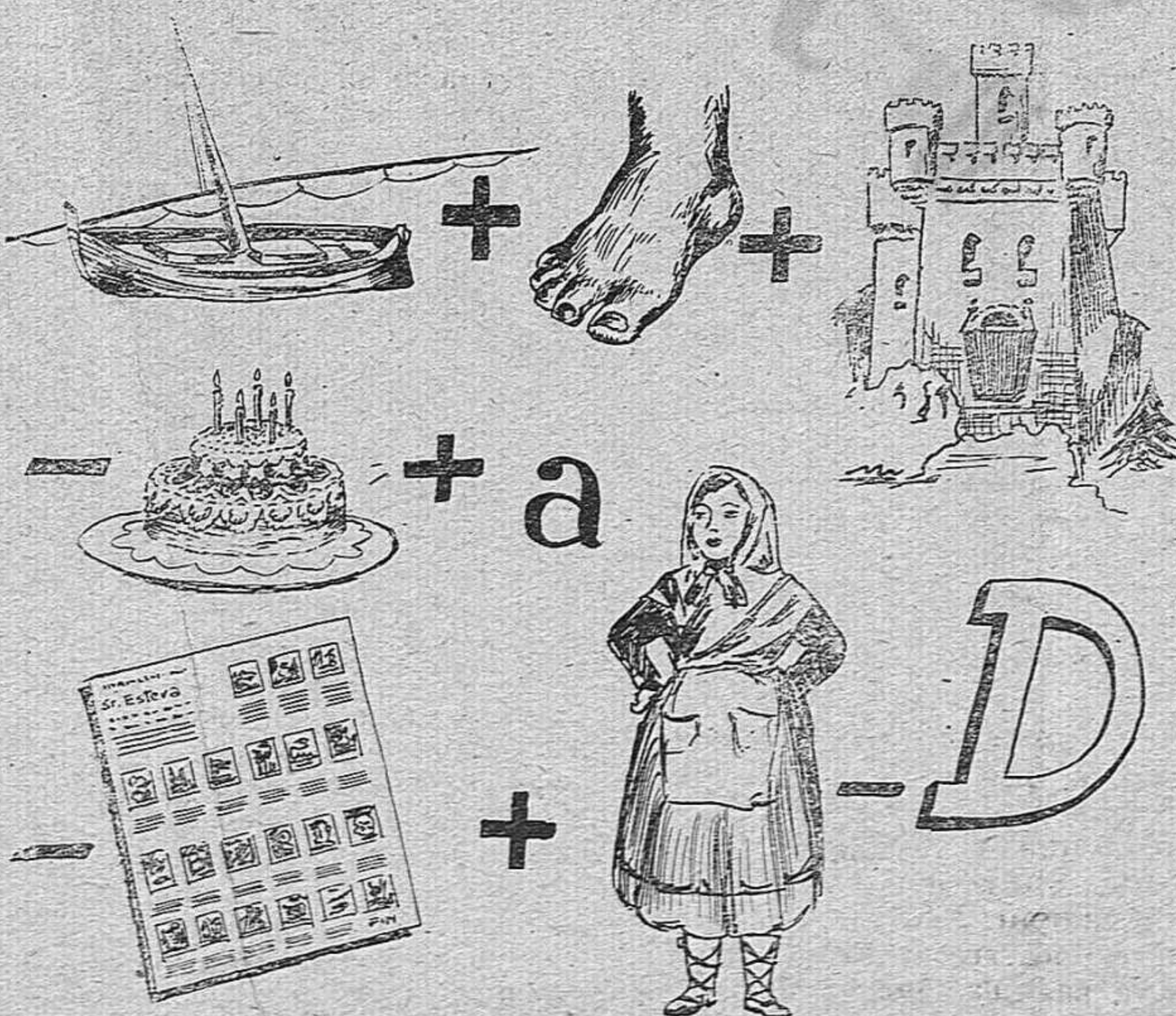
El periòdic "Juventud" aparegut recentment en terres de França per tal d'intensificar la lluita antifranquista i la unitat de la joventut espanyola emigrada, comunica en el seu primer número fets de casa nostra que demostren la fermesa de la nostra joventut davant la repressió falangista.

Diu: "La joventut espanyola sofreix la repressió criminal franco-falangista. Així veiem que en les regions de la Maresma, les autoritats intenten per tots els mitjans coarctar-nos en l'anomenat "Frente de Juventudes" a tota la joventut. Davant la negativa d'aquesta a deixar-se controlar, els Batlles de Premià, Masnou, Alella i altres; han

publicat avisos amenaçant als joves que no voleu ingressar a l'organització falangista amb la pèrdua de la seva carta de racionament.

GEROLIFIC DE 'SENYERA'

A partir d'aquest número anirem publicant els nostres "Gerolífics de SENYERA" que estem segurs seran ben rebuts per tots els joves catalans. La solució serà presentada en el proper número.

Per resoldre'ls, escriure el nom de la primera figura. A continuació i segons vagi precedit del signe més o menys, sumar o restar de lo anteriorment escrit el nom de la segona figura, i així successivament. Qui l'encerta?

FINESTRA AL MON

Per ANTONI ORDOVAS

Comencen les sessions de l'Assemblea Consultiva Francesa

Una gran bandera ocupa la façana principal de l'històric Palau de Luxemburg a París.

La sala de reunions presenta un aspecte animat i bulliciós. Avui comença el nou període, a la Metròpoli, de l'Assemblea Consultiva de França. Algunes cares prou conegudes al món de la política i gran quantitat de cares noves i

desconegudes formen el conjunt dels membres de l'Assemblea.

A un recó de l'esquerra, sis cares extraordinàriament joves esperen el moment de l'apertura de la reunió. El més vell dels assembleistes presideix aquesta històrica reunió. Tot d'un plegat, els reunits s'aixequen i esclaten en una gran ovació: acaba d'entrar a la sala el General Charles de Gaulle. Amb pas

segur es dirigeix a la tribuna i pronuncia un important discurs. Els sis joves, que per primera vegada es troben al Parlament en representació del Front Patriòtic de la Joventut Francesa, aplaudeixen els arguments del seu gran cap. França camina amb pas segur vers una nova democràcia. La joventut hi jugarà un paper destacat.

Neteja dintre del Partit Socialista Frances

La democràcia francesa cada dia que passa s'afirma més fermament. Els vells partits i organitzacions son renovats. Hi ha una força que fa aquests canvis, és la força de la joventut. Mai com ara, la nova generació jugà un paper tan destacat en la vida dels pobles. L'últim

Congrés del Partit Socialista Francés, Partit de gran tradició a la França Democràtica, n'és una prova. Dos mil delegats dels quals molts pocs arriben als quaranta anys, inicien la renovació. Com a primera mesura, més de vuitanta

Senadors i Diputats que representaven el Partit a l'antic Parlament i que aprovaren els plens poders al traïdor Petain són expulsats. Es nomena Secretari general Mr. Meyer, un jove que s'ha destacat en la resistència i que té 33 anys.

... Ici Radio Toulouse ...

... Ici Radio Toulouse. "Parlem als catalans..."

A Barcelona la gent un dia escoltà amb sorpresa que l'emissora de Toulouse parlava amb català. El locutor s'adreçava a tots els catalans patriotes i els incitava a l'organització de la lluita contra el règim del traïdor Franco, presentava a la nostra terra.

La ciutat visqué dies de molta animació. Anunciava també un congrés que es portava a terme en aquella ciutat entre els representats de tots els pobles hispànics i de les diferents organitzacions democràtiques que'ls representen. Lluís Capdevila, destacat home de lletres i President de l'Aliança Nacional Catalana remació. D'arreu de França acudiren al Congrés del qual sorgí la Delegació a França dels Organismes de Resistència que operen en terres catalanes i espanyoles.

Peidro, un jove català, representa la veu de la Joventut Combatent. Fa anys que no ha deixat el fusell i té tota l'autoritat per plantejar les reivindicacions específiques de la joventut. Però no les plantejà, pel contrari, oferí l'ajut de la joventut en l'esforç que acabará amb el règim de Franco.

FALSA SERENATA ESPANYOLA
FRANCO: Res tine de comú amb l'hitlerisme.
(Per Boris Efimov del "Krasnaia Zvezda")

Voltant per l' Orfeó Catalá

Per JOAN R. FRANCES

Es un dijous. Són dos quarts de deu de la vetlla. Entrem a l'Orfeó: el primer que remarquem són unes grans cortines tirades que ens criden l'atenció i anem a veure el que hi ha a l'altre costat. Entrem i ens trobem amb dues parelles ben avingudes que juguen un emocionant partit de "Ping-Pong". Un xic més endins, hi ha l'escenari on es troben diverses persones preparant la decoració per la propera representació de teatre.

Passem novament a l'exterior de les cortines; els orfeonistes i socis de l'Orfeó estan assentats en diversos grups, seguint la col·locació de les cadires, sillons i taules. En un dels grups s'hi troben diversos joves que discuteixen de futbol. Es senten veus que diuen:—l'Atlante ha perdut a causa dels reserves - si hagués jugat en Ventolrà la cosa hauria canviat - però la victòria de l'A.D.O. es degué al centre mig.—El millor jugador de l'Espanya és el "Xato". - No, jo crec que és el "Moreno". Es coneix que entenen de futbol...

I ara anem a un altre dels grups en hi ha una colla de senyores que parlen de coses pròpies, tot fent mitja. - Veritablement, el punt dret és preciós, però el punt d'arrós té moltes més aplicacions. Jo, al seu lloc hi posaria un bovari de "canalé". No dubtem pas que

aquestes senyores entenen tant de l'art tèxtil com els joves d'abans que són estusiastes del futbol.

Passem encara a una altra de les reunions... Ah! Aquí si que es parla de coses importants; per l'aspecte, sembla ésser la taula dels "caps de casa". Tots ells parlen de política: uns diuen que si en Prieto, altres que si en Negrin, uns altres en Martinez Barrio. Que si en Maura aixó... que si en De Gaulle alló altre. També parlen de "les bombes de Garraf" i de tot alló que s'hi relaciona. Que si els Estats Units, que si en Churchill... En fi, tothom parla, però em limito a creure que ningú s'enten.

Uns altres parlen de "Toros". —En Procuna és una pallasso, i en Silverio és un torero "mediocre". — En "Cagancho" ja no serveix. Els entesos en "materia taurina" sembla que estan a la flor de la seva conversació, però nosaltres els deixem.

Ens acostem aquesta vegada a un grup d'aficionades al cinema; totes volen donar la seva opinió, però entre les que predominen està a favor de Jorge Negrete (jo voldria donar la meua en aquest cas, però crec més prudent no fer-ho) Les aficionades parlen d'Errol Flynn, de Clark Gable, de Tyrone Power, de Robert Taylor. Però jo demano sino

seria de més bon gust parlar de Lana Turner, d'Ann Sheridan, de Rita Hayworth o de Maria Félix? En tot cas, tampoc ens posariem d'acord, i més val deixar-ho correr.

Quan tots estavem més animats, parlant i discutint, toca la senyal d'assaig... Els més obedients s'aixequen tot seguit, però altres menys disciplinats esperen el segon toc per a decidir-se. El toc esperat arriba. Tots pugen a assajar. Nosaltres darrera d'ells. També seguint la corrent, després de pujar l'escala de marbre, atavessem alguna terrassa, i finalment ens troben dintre de la sala on es porten a cap els assaigs. El mestre està ja davant un petit harmonium que serveix per a donar el to als cantaires quan aguts s'equivoquen, però aixó no és pas gaire sovint. Els cantaires tenen a la mà la partitura del "CANT A LA SENYERA". Nosaltres decidim retirar-nos, car jutgem que els assaigs és cosa sumament privada i que les cançons ja les sentirem en un proper concert. Mentre anem baixant l'escala sentim esclatar les veus entonant l'himne dels Orfeons...

Pel damunt dels nostres cants
Aixequem una senyera
Que ens fara més tricomfants...

La Joventut reafirma la seva voluntat de lluita i la fe en la Victòria

Gran Acte d'Unitat Jovenil dels Joves de Tots els Pobles D'Espanya

L'acte d'Unitat Jovenil que a iniciativa de la U. J. P. E. i amb la participació de "JOVES CATALANS A MEXIC" i altres grups juvenils es celebrà el passat dia 13, podem justament valorar-lo si diem que després de la Conferència de la Joventut Espanyola i de l'Assemblea "Per Catalunya" ha estat la manifestació juvenil unitària celebrada a Mèxic d'una més gran significació.

Diem això, perquè tant en la seva preparació com en la realització intervingueren joves de totes les forces juvenils dels diferents pobles hispànics en la més completa germanor i identificació. Igualment ho podem dir per les intervencions dels diferents oradors que prengueren part a l'acte i que no obstant representar tendències ben diferents, coincidiren en que la unitat de la joventut emigrada és imprescindible si volem jugar el paper que en la reconquesta de la nostra Pàtria el destí ens ha donat.

"JOVES CATALANS DE MEXIC" participà amb entusiasme en aquest acte, i evidentment estem satisfets dels seus resultats. Una vegada més s'ha demostrat que la joventut emigrada de tots els pobles d'Espanya sent la Pàtria i està freturosa de contribuir a la seva alliberació. Una vegada més, els enemics de la unitat que ho són del nostre poble han comprovat que els joves no volen deixar-se dividir i dispersar per polítiques personalistes, sino que sentim i compremem el paper que podem i devem jugar, la nostra força i la responsabilitat que sobre nosaltres recau en aquests moments.

Poderem constatar la presència de bastants joves espanyols que no participaren en la Conferència de la Joventut Espanyola, i també de joves catalans que no estigueren a l'Assemblea de la Joventut "PER CATALUNYA". Ens alegrem d'aquest fet, i una vegada més els invitarem a que el nostre costat participin en totes les tasques i responsabilitats que tenim contretes. Creiem que cap línia divisòria ens separa, sino que pel contrari multitud de coses i problemes ens uneixen; en primer lloc, el patriotisme i el desig de veure la nostra terra lliure de iraïdors i botxins. Aquest punt de coincidència és suficient per unir-nos i laborar junts per la seva consecució.

Seguint el camí marcat per l'Acte d'Unitat Jovenil que comentem, els joves emigrats dels diferents pobles hispànics, tots, sense excepcions, podem i devem marxar cap a la reconquesta de la nostra Pàtria. Solament així haurem complert amb el nostre deure.

El passat dia 13 de desembre, tingué lloc l'anunciat ACTE D'UNITAT JOVENIL ESPANYOLA a la Sala de Conferències del Palau de les Belles Arts.

El recinte estava pleteric de concurrència, joves en la seva gran majoria, entre els que podem veure bastants bons amics mexicans, desitjosos ells també de retre homenatge a la lluita de la joventut espanyola en els fronts de combat de la llibertat i especialment als que lluiten a l'interior del país contra Franco i Falange, i identificar-se amb la nostra expressió de fé republicana.

El número inicial de l'Acte fou omplert per la representació, força, acertada i aplaudida, de "Tierra de Jauja" a càrrec del "Tinglado de la F.U.E.D. E.M.". Després, el "Retablillo de la Joventut EL BU" representà "La Tia" de Calderón de la Barca. Els vestuaris i representació, en les dues obres, gràcies a l'esforç i entusiasme dels joves dels dos quadres escènics foren acertades i mereixeren els calorosos aplaudiments del públic present.

Acabada aquesta primera part artística, es passà a constituir la Presidència de l'Acte, que quedà formada de la següent manera: Dr. Pedro Carrasco, Dr. Comesaña, Sr. Miguel Prieto, Sr. Anguiano, Lic. Popoca, President de la Confederació de Joves Mexicans, Sr. Joaquim Xirau, Sr. Felipe M. Arconada, Sr. J. Pérez Marichal, Sr. Federico Melchor, Sr. Serafin Aliaga, Sr. Antoni Or-

dovás, Sr. Pastoriza, Srta. Julita Bilbao, Sr. Adolfo Sisto i el nostre bon amic Joan Ramon Francés en representació de "Joves Catalans a Mèxic".

Obri l'acte el C. Antoni Ordovás, Vice-President de la U.J.P.E. llegint gran nombre d'adhesions i salutacions d'entitats i personalitats mexicanes i espanyoles, exhortant als organitzadors de l'acte a seguir pel camí emprés amb entusiasme redoblat.

Seguidament prengué la paraula el nostre bon amic Joan Ramon Francés en nom de "Joves Catalans a Mèxic" llegint unes quartilles que publiquem en aquest mateix número.

Després, intervingueren Adolfo Sisto per la F.U.E.D.E.M., la Srta. Julita Bilbao en representació del Grup "Euzkagastedi Etxea" del joves bascs, Federico Melchor en nom de les J.S.U. d'Espanya i Serafi Aliaga pel Comité Peninsular de les J.J. LL. Per finalitzar les intervencions, el Sr. J. A. López Marichal, en nom de la U.J.P.E. donà les

gràcies a tots els assistents i feu patent l'esperit patriòtic i republicà dels joves espanyols residents a Mèxic agrupats en la Unió de Joves Patriotes Espanyols.

Acabades les intervencions, que coincidiren en termes generals en assenyalar la lluita de la joventut espanyola, a l'interior d'Espanya i en tots els fronts de combat, i la unitat necessària a l'emigració per ajudar-los amb totes les nostres forces, el Sr. Miquel Prieto, President de la Unió de Joves Patriotes Espanyols llegí les resolucions de l'acte, afirmant la fé republicana de la joventut exilada a Mèxic i que foren aprovades amb entusiasme per tota la concurrència.

Com a darrer número de l'acte, es projectà l'interessant film "España en Llamas" que recull episodis gloriosos de la nostra gesta d'Independència Nacional i la barbàrie dels feixistes. Tots sentirem el cor hategar amb més força veient desfilar davant els nostres ulls aquells joves decidits dels batallons de voluntaris, la preparació del nostre Exèrcit Popular, els combats de la defensa de Madrid, l'heroisme d'un poble que sap el que defensa i no vol morir, i que amb les armes a la mà fa front als seus enemics. Encara que tècnicament bastant dolenta - cal tenir en compte els pocs medis cinematogràfics que posseïa la República - la pel·lícula ens emocionà profundament, més que pel que veiem per allò que ens feu evocar i que les seves escenes ens recordaren.

Resolucions aprovades pels assistents a l'Acte

Els joves espanyols residents a Mèxic, reunits en un gran acte d'unitat, sentint-se latir a l'unison amb els seus germans que lluiten a l'interior del país i amb els que en els rengles dels exèrcits de les Nacions Unides estan colocal tan alta la bandera de l'Espanya Republicana expresen la seva voluntat de treballar units, de lluitar units, posant en aquesta tasca tota la seva decissió i el seu coratge per donar a la causa de la salvació d'Espanya i a la reconquesta de la República tot el caudal de les seves energies, del seu entusiasme i de les seves esperances.

La nostra Pàtria s'enfronta avui a una crisi decisiva. Està en joc, junt a la seva independència i la seva llibertat perdudes, la seva vida com a nació, el seu futur i el seu paper en la història dels propers anys. Si Franco i Falange no son derrotats, el nostre país es convertirà en el darrer refugi dels restes derrotats de totes les forces negres de la humanitat que presentarien la seva resistència final sobre la terra d'Espanya, proporcionant així encara més sufriments i més sang al nostre desgarrat país.

Nosaltres, que sentim l'amor a Espanya, declarem que estem llestos per tots els sacrificis per impedir que això succeeixi. Proclamem que l'únic camí es el de la lluita sense treva dintre i fora del país de les forces de resistència i de la emigració, per enderrocar Franco i imposar arreu el respecte de la voluntat sobirana del nostre poble.

Solament reconquerirem la República que ens fou arrebatada violentment

gràcies a la conjuminació dels esforços heroics dels combatents de l'interior amb la acció unificada dels emigrats a l'exterior, la utilització de tot allò que representa la legalitat de la nostra causa. Solament així obtindrem la victòria.

La joventut s'ha posat ja en marxa i comença a actuar unida. Nosaltres requerim a tots els partits i organitzacions a que segueixin el nostre exemple. Ha arribat l'hora de posar un fins aquí a divisions suïcides. Els esdeveniments d'Europa ens diuen que avui més que mai tenim que confiar en les nostres propies forces, i aquestes no seran suficients si la unitat i la combativitat no les multipliquen.

La joventut denuncia vigorosament a tots els que, enarvolant indecorosament les institucions republicanes per les quals va lluitar el nostre poble, pretenen perpetuar les divisions i demanen a les cancelleries estrangeres l'apoi que els manca al país. Ells pretenen substituir la realitat de la força combativa del nostre poble amb la força que els hi pot otorgar reconeixaments estrangers, obtinguts per mitjà de tractes indignes contra els que s'ha alçat i s'alçarà sempre l'orgull nacional dels espanyols.

Enfront de totes les maniobres, la joventut escolleix el camí del combat. Per això demanem al Dr. Negrin, President del Govern de la República, com ja ho ferem en la nostra Conferència, que sense més dilacions es posi al front de les forces que lluitaren durant la nostra guerra, segurs de que aquest fet vindrà a vigoritzar el moviment d'Unitat Nacional del nostre poble, on tots els es-

Parlament de Joan Ramón Francés en nom de "Joves Catalans a Mèxic"

Amigues i amics:

Joves Catalans a Mèxic, es sent altament satisfet de la seva participació en aquest Acte d'Unitat Jovenil, al costat de tota la joventut dels pobles germans d'Espanya. I jo, personalment, hem sentit molt honorat al prendre la paraula en una acte de tanta trascendència com aquest.

Us parlo, no en representació d'una organització política determinada, ja que jo no pertanyo a cap, sino en representació de "Joves Catalans a Mèxic", moviment d'unitat de la joventut catalana, que te com objectius no fer política sectària o de matís determinat, sino que el seu ideal suprem es cooperar a la lluita per la reconquesta de la nostra Pàtria, unint a tots els joves catalans i treballant fins a lograr veure Catalunya sobirana i lliure de tirans com son Franco i la seva pandilla de malfetors.

Al unir a la joventut catalana a Mèxic, no hem fet més que seguir l'exemple dels nostres germans de l'interior, que junts afronten el bestial terror franquista i junts tambe lluiten per Catalunya i la República.

Sabem que l'únic camí que condueix a la Victòria sobre el règim de Franco es el de la unitat en la lluita constant i diària, amb totes les forces antifeixistes i patriòtiques que anhelan una convivència fraternal dels pobles hispànics en un règim de Democràcia i Llibertat. Aquest camí ens el senyalen els joves als que avui rendim homenatge, els que cauen diàriament per les muntanyes de

panyols dignes, desitjosos de lliurar-se de la tutela estrangera, de salvar el país i de reconstruir la pàtria en un ambient de pau i democràcia, trobaran un lloc per servir a Espanya.

La Joventut reitera la promesa formulada en la seva Conferència del més de Maig: Estem Units, Estem Preparats, Estem ansiosos de combatre i de lluitar per la República i pel pervindre i la grandesa d'Espanya.

la nostra terra formant part de les guerrilles, a les presons i camps de concentració de la nostra Pàtria i els que lluny d'ella no han abandonat les armes, defensant els mateixos principis als Exèrcits de les Nacions Unides i dintre de les forces subterrànies dels països ocupats pels nazis.

Molts de nosaltres sortirem de la nostra Pàtria molt joves, pero això no ha estat rao perquè en el lapse de temps que des d'aleshores ha transcorregut, no haguem pensant constantment en la lamentable situació que atravesava el nostre país. Hem anat d'un país a l'altre, hem passat calamitats nombroses, pero el nostre anim no ha decaigut mai, perquè sempre hem tingut present que si nosaltres teníem dificultats, els nostres germans que quedaren sobre la terra pàtria en tenien moltes mes, i és per això que no hem abandonat la lluita, conscients del nostre deure patriòtic.

En aquests moments les circumstàncies ens son plenament favorables. Els

exèrcits de les Nacions Unides han avançat per terres ahir oprimides alliberant-les. A França, els nostres compatriotes han donat un magnífic exemple. El pitjor enemic de la humanitat i de la joventut, està en derrota i Espanya, que ha estat i segueix essent un satel·lit d'Alemanya, per més equilibris que faci el franquisme, no pot continuar essent un punt negre en un món de llibertat i justícia. Contra això està el poble i la joventut de tot Espanya, i contra això estem els joves exilats.

La joventut catalana ha donat proves magnífiques de la seva lluita contra Franco i Falange, a les guerrilles, al camp i a la ciutat, entre els "maquisards" francesos i sobre els camps de batalla a les roents planícies africanes o les gelades estepes russes. Aquesta lluita continuarà fins a la fi, fins a l'enderrocament del franquisme, i nosaltres volem marxar amb els primer a la reconquesta de la nostra Pàtria, aixecant ben alt l'estandart sagrat de Catalunya fins a plantar-lo a tots els reconcs de la Pàtria.

Davant vosaltres ens comprometem a continuar sense descans la nostra tasca d'unir a tota la joventut catalana antifrànquista i patriota en la lluita a mort contra els que han sotmés la nostra Pàtria a la miseria, contra els que han escarnit la nostra nacionalitat i aniquilat el pervindre de les noves generacions, contra els que han trepitjat les nostres llibertats i la nostra tradicional cultura.

Prometem marxar junt a vosaltres, colze a colze als joves de tots els pobles d'Espanya, per l'enderrocament del franquisme i per un pervindre feliç per a la joventut.

"SENYERA"

desitja als seus lectors i amics un feliç any 1945

Laborem perquè sigui l'any de la Victòria.